

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXII. De Confidentialia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Cardof. in praxi Judicum, verb. confessio judicialis. n. 36. Farinac. in praxi crimin. quæst. 21. n. 31. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 7. n. 23. [Talis enim confessio abit in contractum, adeo ut revocari amplius non possit. Castrenf. in l. si quis in conscribendo. n. 2. C. de Episcop. & Cleric. Dyn. in cap. quod semel. n. 3. de Reg. Jur. in 6.] imprimis confessio facta in precibus principi oblatis revocari non potest. Knichen. de superiorit. ejusve possess. cap. 3. n. 274. p. 37.

Limita: sola confessio sine concurrente aliâ probatione non sufficienter probat, aliquem esse servum vel adscriptitium. l. 22. pr. C. de agricol. & censit. Perez. Cod. eod. n. 4. nisi confessio sit judicialis. l. 41. de libelli caus. Brunnem. ad l. 22. C. de agric. & censit.

XIV.

CONFESSIO erronea non nocet, & confiteri non videtur, qui errat. l. non videtur. 2. ff. de confess. l. error. 7. C. de Juris & facti ignor. Socin. reg. 39. Ant. Gom. tom. 3. var. cap. 1. n. 66. Malcard. de probat. conclus. 378. Surd. conf. 345. n. 17. Mari. Ant. var. resolut. lib. 3. resolut. 2. num. 63. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 649. ubi conclus. seq. agit, quando confessio dicatur erronea, vel non. Joan. Maria. Novar. quæst. forens. lib. 1. qu. 89. n. 10. in fin. [tandem tamen confessio erronea vera præsumitur, donec contrarium probetur. l. 26. §. ult. ff. de posit.]

XV.

CONFITERI non censetur adversarii agentis intentionem, qui ad excludendum jus actoris exceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de Regul. Juris, lib. 6. Covar. var. lib. 1. cap. 1. n. 2. vers. eodem jure. Ant. Gom. tom. 3. var. cap. 12. n. 16. Cachéran. Pedem. decif. 178. n. 9. Franc. Milanen. Sicilia. decif. 3. n. 46. lib. 2. Bellon. Genuens. decif. 38. n. 8. & decif. 91. n. 1. Petrus Gregor. Syntagm. Jur. lib. 21. cap. 17. n. 3. Cardof. in praxi Judicum & Advoc. verb. exceptio. n. 26. Steph. Gratian. Marchia. decif. 19. n. 9. Magon. Floren. decif. 44. n. 6. Cas. Manent. decif. 69. n. 1. Camill. Borell. in sum. omn. decif. tom. 1. tit. 48. n. 22. Pyrrh. Mant. de solut. cap. 23. n. 1. Carol. de Grassis de except. except. 25. n. 81. & 82.

CAP. LXII.

De Confidentialia.

Fortius dicunt, qui minus habent artis. Quintilian. Ratio, quia, qui minus sapiunt, minus habent pudoris, Erasmus in Adagia, contra inficitia confidentialiam parit, unde Cujac. ad l. 1. de R. Jur. Imperitos omnia facile affirmare dicit, cum quo

consentit Philosophus 1. de generatione. cap. 2. & Thucyd. lib. 2. ubi inficitiam audaciam, prudentiam cunctationem afferre asserit. Eruditio enim timorem creat, imperitia confidentiam. Hieronym. Epist. 26. & Plin. lib. 5. Epist. 17. Nescio quo pacto, inquit, in studiis homines magis timor, quam fiducia decet: cui dubio respondet 4. Epist. 7. quia recta ingenia debilitat pudor, perversa confirmat audacia: Rectè ergo Sydon. Apollinariis auctores in operibus edendis pudorem potius quam constantiam decere statuit. lib. 9. Epist. 11.

Confinis. vid. Infra Vicinus.

CAP. LXIII.

De Confirmatione.

Axioma I.

Confirmatio non potest retrahi in præjudicium tertii. Bart. in l. bonorum rem. rat. hab. Dyn. in l. semper de Reg. Jur. Wesenb. 1. conf. 6. n. 163. Corn. consil. 247. n. 5.

II.

Confirmans actum nihil innovat, cap. 1. de confirm. util. & inutil. & ibid. gloss. ad verb. confirmationem. vel novi dat. c. inter dilectos. 6. §. porro. de fid. instr. Specul. in tit. de instrum. §. nunc autem. n. 1. Cum de natura confirmationis sit addere robur confirmato, non illud extendere. l. Aurelius 28. §. testamento. 5. ff. de lib. leg. Bald. in l. adversus. n. 3. C. si advers. rem judic. Alex. consil. 122. n. 21. vol. 6. incip. Viso puncto. Gail. lib. 2. obs. 1. per tot. n. 16. Et confirmans valet non dicitur aliquid de novo dare. Bart. in l. more 5. in sua distinct. n. 5. & ibi Jaf. n. 27. de jurisdict. Quando enim confirmatum stare potest per se & ex se ipso, validum & utile est, illudque debet attendi & non confirmans. l. affe 77. ff. de hered. institut. Conf. Argent. conf. 24. n. 55. vol. 1. Treutl. conf. 108.

Limita 1. Regulam non procedere, quando actus nullus à Principe summo confirmatur, tunc enim eo casu qui confirmat, dat ad hoc ut actus potius valeat, quam pereat. l. adoptio 38. ff. de adopt. §. fin. Institut. de tutel. Gail. lib. 2. obs. 1. num. 16.

Limita 2. quando quis confirmat actum imperfectum, quia tunc confirmando perficit, & per consequens dat. cap. 1. §. fin. de transact. Novell. 15. cap. interim. 1. Gail. 2. obs. 1. n. 18.

Limita 3. quando quis confirmat actum tantumquam jam antea factum, qui revera nunquam fuit celebratus, qui tunc de novo dare censetur. l. si donatio. 5. C. de donat. ubi Bald. Jaf. ad d. l. more majorum. 5. Gail. 2. obs. 1. n. 19.

Unde Bald. in l. leges. colum. fin. n. 5. ff. de leg. & in l. ex placito. col. 3. n. 8. vers. secundo casu. C. de rer. permut. Regulam sic declarat, quod si actus præcedat confirmationem, confirmatio non det, sed fiat ad bene esse, faciatque rem confirmatam esse majoris autoritatis. Paris. consil. 10. n. 39. vol. 1. Consil. Arg. conf. 24. n. 54. lib. 1.

III.

Confirmatio privilegiorum consilii potius est quam necessitatis; sunt enim perpetua & sine novâ confirmatione valent, tutius tamen est eam pete-